

[Helge Sander]

ke i disse områder, vi møder hårdt medtagne institutioner og smadrede opgange.

Det er vores opfattelse, at det er en fejltagelse at lave store betonmiljøer. Andelsboligtanken er både boligpolitisk og planlægningsmæssigt en fordel, og f.eks. 15 huse i et afgrænset område har visse fordele. Man holder øje med hinanden på både den ene og den anden måde. Sådanne steder er det garanteret ikke nødvendigt at sætte gitter op foran vinduerne.

I arbejdet med byfornyelse må vi passe på ikke at begå de kæmpebommerter, der blev begået på boligområdet i 1960'erne. Det er meget, meget væsentligt, at mere vækstvenlige forhold prioriteres højt, både når det drejer sig om nybyggeri, og når det drejer sig om sanering.

Kriminaliteten forbindes oftest med bolig- og arbejdssituationen, men fra venstres side vil vi gerne være med til også at sætte fokus på fritidssituationen. Vi mener, at de mange, mange aktiviteter, der over hele landet iværksættes, måske især for de unge, er af uvurderlig betydning. I går modtog jeg f.eks. Ungdomsringens nyeste udgave af bladet Ungdom og Fritid, og det var jo et imponerende udbud, der var i dette blad, af kurser, der i løbet af 1986 tilbydes over det ganske land, i første omgang nok til ledere og medarbejdere, men i den sidste ende til glæde for de unge i ungdomsklubberne. Det er blot ét eksempel på en lang, lang række af disse aktiviteter.

Landets største aktive bevægelse, idrætten, må vi heller ikke glemme. I foreningerne mødes hver dag hundredtusinder af unge mennesker, der får en sund beskæftigelse og et engagement i en sportgren, som holder dem væk fra gadehjørnerne.

Kriminalitet er en kostbar affære i alle dens faser, så derfor føler jeg, at det i denne forbindelse er vigtigt, at vi retter opmærksomheden mod de mange, mange tusinde frivillige idrætsledere, der tager deres store del af slæbet. Hvis de registrerede idrætsledere skulle betales med samme takst som lederne i aftenskolerne bliver det, ville det være en årlig udgift for det offentlige på omkring 1,5 mia. kr. eller stort set det samme beløb, som idrætten for øvrigt totalt får stillet til rådighed hvert år af stat, amter og kommuner.

Sporten er med til at skabe et positivt livsindhold og et fællesskab, men det sker primært gennem foreningsidrætten, som jeg mener vi må gøre alt for at styrke. De unges gang i en forening har også en opdragende funktion: her inddrages de i mange beslutningsprocesser. De vænnes til at have respekt for andre og til at tage hensyn til andres standpunkter.

Derfor var det særdeles glædeligt, at statsministeren i sine indledende bemærkninger påpegede regeringens ønske om at støtte breddeidrætten. Breddeidrætsudvalget bliver jo færdig med sit arbejde i løbet af sommeren, således at vi her i folketinget kan komme til at drøfte disse forhold til efteråret. Men i samme omgang må jeg også sige, ganske som statsministeren og hr. Lenger, at netop i den problematik er det nok meget væsentligt, at vi retter opmærksomheden ikke mod dem, der er i foreningerne i dag, men mod den store restgruppe, som jo i mange tilfælde er problemet. Vi må erkende, at måske netop det arbejde, ligger der mange penge i, så det er nogle af de ting, vi må se på.

A propos idrætten og SSP, som jeg omtalte, var det måske en oplagt idé at koble disse to ting sammen, altså vi hæfter et »I« på, sådan at det bliver SSP og I. Det er i hvert fald elementer, som nok vil bidrage til et positivt resultat.

Som det allerede er omtalt her, så vi forleden i fjernsynet en ung bankrøver, der fortalte om, at han startede sin kriminelle løbebane som 10-årig, fordi han savnede spænding i tilværelsen. Denne bemærkning er igen en understregning af, at vi så tidligt som overhovedet muligt må give de unge et ansvar i dagligdagen. Undervisningsministeren har taget nogle små, men ikke uvæsentlige skridt på skoleområdet ved at inddrage eleverne i løsningen af forskellige praktiske opgaver. Det er ikke tosset at tænke denne tanke videre på mange andre områder.

For lige kort at vende tilbage til idrætsområdet så har vi jo også her vænnet de unge til, at alt står fikst og færdigt, når de kommer i foreningerne og på anlæggene, og her var det måske en god idé, hvis de unge kunne tjene til en reduktion i kontingentet, ved at de f.eks. kridtede banerne op, satte net på målene eller på andre måder tog sig af bolde og redskaber.